

Przedmiotowe Zasady Oceniania
Języki obce nowożytne
klasy 1-8
Szkoła Podstawowa nr 6 im Orła Białego w Szczytnie

Spis treści

- I. Podstawa programowa kształcenia ogólnego**
- II. Podręczniki i program nauczania**
- III. Narzędzia pomiaru osiągnięć uczniów**
- IV. Obszary aktywności ucznia oceniane na lekcjach. Kryteria ocen.**
- V. Sposób wystawiania oceny śródrocznej lub rocznej**
- VI. Praca z uczniem ze szczególnymi potrzebami edukacyjnymi**
- VII. Zasady poprawiania ocen**
- VIII. Sposoby gromadzenia informacji o osiągnięciach uczniów**
- IX. Sposób uzasadniania ocen bieżących, śródrocznych i rocznych**

I. Podstawa programowa kształcenia ogólnego

Dla klas 1-3

Ia. dla klas 1-3 zgodnie z Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej.

1. Uczeń posługuje się bardzo podstawowym zasobem środków językowych dotyczących jego samego i jego najbliższego otoczenia, umożliwiającym realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie następujących tematów: ja i moi bliscy (rodzina, przyjaciele); moje miejsce zamieszkania (mój dom, moja miejscowość); moja szkoła; popularne zawody; mój dzień, moje zabawy; jedzenie; sklep; mój czas wolny i wakacje; święta i tradycje, mój kraj; sport; moje samopoczucie; przyroda wokół mnie; świat baśni i wyobraźni

2. Uczeń rozumie bardzo proste wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie i powoli, w standardowej odmianie języka:

- 1) reaguje na polecenia;
- 2) rozumie sens krótkich wypowiedzi, opowiadań, bajek i historyjek oraz prostych piosenek i wierszyków, szczególnie gdy są wspierane np. obrazkami, rekwizytami, ruchem, mimiką, gestami, dodatkowymi dźwiękami;
- 3) znajduje w wypowiedzi określone informacje

3. Uczeń rozumie wyrazy oraz jedno- lub kilkuzdaniowe, bardzo proste wypowiedzi pisemne (np. historyjki obrazkowe z tekstem, opowiadania):

- 1) rozumie ogólny sens tekstu, szczególnie gdy jest wspierany obrazem lub dźwiękiem;
- 2) znajduje w wypowiedzi określone informacje

W zakresie wypowiedzi ustnych uczniów:

- 1) powtarza wyrazy i proste zdania;
- 2) tworzy bardzo proste i krótkie wypowiedzi według wzoru, np. nazywa obiekt - ty z otoczenia i opisuje je, nazywa czynności;
- 3) recytuje wiersze, rymowanki, odgrywa dialogi, śpiewa piosenki – samodzielnie lub w grupie np. w realizacji małych form teatralnych;
- 4) używa poznanych wyrazów i zwrotów podczas zabawy

5. W zakresie wypowiedzi pisemnych uczniów:

- 1) przepisuje wyrazy i proste zdania;
- 2) pisze pojedyncze wyrazy i zwroty;
- 3) pisze bardzo proste i krótkie zdania według wzoru i samodzielnie

6. W zakresie reagowania uczniów:

- 1) reaguje werbalnie i niewerbalnie na polecenia;
- 2) przedstawia siebie i inne osoby – mówi np. jak się nazywa, ile ma lat, skąd pochodzi, co potrafi robić;
- 3) zadaje pytania i udziela odpowiedzi w ramach wyuczonych zwrotów;
- 4) stosuje podstawowe zwroty grzecznościowe (np. prosi, przeprasza, wita się i żegna, dziękuje);
- 5) wyraża swoje upodobania

7. W zakresie przetwarzania tekstu uczniów

nazywa w języku obcym nowożytnym np. osoby, zwierzęta, przedmioty, czynności – z najbliższego otoczenia oraz przedstawione w materiałach wizualnych i audiowizualnych

8 Uczeń:

- 1) wie, że ludzie posługują się różnymi językami i aby się z nimi porozumieć, warto nauczyć się ich języka;
- 2) posiada podstawowe informacje o krajach, w których ludzie posługują się danym językiem obcym

9. Uczeń potrafi określić, czego się nauczył, i wie, w jaki sposób może samodzielnie pracować nad językiem (np. przez oglądanie bajek w języku obcym nowożytnym, korzystanie ze słowników obrazkowych i gier edukacyjnych)

10. Uczeń **współpracuje** z rówieśnikami w trakcie nauki

11. Uczeń **korzysta ze źródeł informacji** w języku obcym nowożytnym (np. ze słowników obrazkowych, książeczek), również za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnej

Dla klas 4-8

I b. dla klas 4. -8 - pierwszy język

zgodnie z Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej.

Cele kształcenia – wymagania ogólne

I. Znajomość środków językowych.

Uczeń gramatycznych, ortograficznych oraz fonetycznych), umożliwiającym realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie tematów wskazanych w wymaganiach szczegółowych.

II. Rozumienie wypowiedzi. Uczeń rozumie proste wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka, a także proste wypowiedzi pisemne, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.

III. Tworzenie wypowiedzi. Uczeń samodzielnie formułuje krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne i pisemne, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.

IV. Reagowanie na wypowiedzi. Uczeń uczestniczy w rozmowie i w typowych sytuacjach reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej, ustnie lub pisemnie w formie prostego tekstu, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.

V. Przetwarzanie wypowiedzi. Uczeń zmienia formę przekazu ustnego lub pisemnego w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych)

I. Uczeń posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, pozostałych wymagań ogólnych w zakresie następujących tematów: 1) człowiek (np. dane personalne, okresy życia, wygląd zewnętrzny, cechy charakteru, rzeczy osobiste, uczucia i emocje, umiejętności i zainteresowania); 2) miejsce zamieszkania (np. dom i jego okolica, pomieszczenia i wyposażenie domu, prace domowe); 3) edukacja (np. szkoła i jej pomieszczenia, przedmioty nauczania, uczenie się, przybory szkolne, oceny szkolne, życie szkoły, zajęcia pozalekcyjne); 4) praca (np. popularne zawody i związane z nimi czynności i obowiązki, miejsce pracy, wybór zawodu); życie prywatne (np. rodzina, znajomi i przyjaciele, czynności życia codziennego, określanie czasu, formy spędzania czasu wolnego, święta i uroczystości, styl życia, konflikty i problemy); 6) żywienie (np. artykuły spożywcze, posiłki i ich przygotowywanie, nawyki żywieniowe, lokale gastronomiczne); 7) zakupy i usługi (np. rodzaje sklepów, towary i ich cechy, sprzedawanie i kupowanie, środki płatnicze, wymiana i zwrot towaru, promocje, korzystanie z usług); 8) podróżowanie i turystyka (np. środki transportu i korzystanie z nich, orientacja w terenie, baza noclegowa, wycieczki, zwiedzanie); 9) kultura (np. dziedziny kultury, twórcy i ich dzieła, uczestnictwo w kulturze, tradycje i zwyczaje, media); 10) sport (np. dyscypliny sportu, sprzęt sportowy, obiekty sportowe, imprezy sportowe, uprawianie sportu); 11) zdrowie (np. tryb życia, samopoczucie, choroby, ich objawy i leczenie); 12) nauka i technika (np. odkrycia naukowe, wynalazki, korzystanie z podstawowych 13) urządzeń technicznych i technologii informacyjno-komunikacyjnych); 14) świat przyrody (np. pogoda, pory roku, rośliny i zwierzęta, krajobraz, zagrożenie i ochrona środowiska naturalnego); życie społeczne (np. wydarzenia i zjawiska społeczne).

II. Uczeń rozumie proste wypowiedzi ustne (np. rozmowy, wiadomości, komunikaty, ogłoszenia, instrukcje) artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka:

1) reaguje na polecenia;

2) określa główną myśl wypowiedzi lub fragmentu wypowiedzi;

3) określa intencje nadawcy/autora wypowiedzi;

4) określa kontekst wypowiedzi (np. formę, czas, miejsce, sytuację, uczestników);

5) znajduje w wypowiedzi określone informacje;

6) rozróżnia formalny i nieformalny styl wypowiedzi.

III. Uczeń rozumie proste wypowiedzi pisemne (np. listy, e-maile, SMS-y, kartki pocztowe, napisy, broszury, ulotki, jadłospisy, ogłoszenia, rozkłady jazdy, historyjki obrazkowe z tekstem, artykuły, teksty narracyjne, recenzje, wywiady, wpisy na forach i blogach, teksty literackie):

- 1) określa główną myśl tekstu lub fragmentu tekstu;
- 2) określa intencje nadawcy/autora tekstu;
- 3) określa kontekst wypowiedzi (np. nadawcę, odbiorcę, formę tekstu, czas, miejsce, sytuację);
- 4) znajduje w tekście określone informacje;
- 5) rozpoznaje związki między poszczególnymi częściami tekstu;
- 6) układa informacje w określonym porządku;
- 7) rozróżnia formalny i nieformalny styl tekstu.

IV. Uczeń tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne:

- 1) opisuje ludzi, zwierzęta, przedmioty, miejsca i zjawiska;
- 2) opowiada o czynnościach, doświadczeniach i wydarzeniach z przeszłości i teraźniejszości;
- 3) przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości
- 4) opisuje upodobania;
- 5) przedstawia intencje, marzenia, nadzieje i plany na przyszłość
- 6) wyraża i uzasadnia swoje opinie
- 7) wyraża uczucia i emocje;
- 8) uzasadnia swoje opinie,
- 9) przedstawia opinie innych osób;

V. Uczeń tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi pisemne (np. notatkę, ogłoszenie, zaproszenie, życzenia, wiadomość, SMS, pocztówkę, e-mail, historyjkę, list prywatny, wpis na blogu):

- 1) opisuje ludzi, zwierzęta, przedmioty, miejsca i zjawiska;
- 2) opowiada o czynnościach, doświadczeniach i teraźniejszości;
- 3) przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości;
- 4) przedstawia intencje, marzenia, nadzieje i plany na przyszłość;
- 5) opisuje upodobania;
- 6) wyraża i uzasadnia swoje opinie, przedstawia opinie innych osób;
- 7) wyraża uczucia i emocje;
- 8) stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi adekwatnie do sytuacji.

VI. Uczeń reaguje ustnie w typowych sytuacjach:

- 1) przedstawia siebie i inne osoby;
- 2) nawiązuje kontakty towarzyskie; rozpoczyna, prowadzi i kończy rozmowę; podtrzymuje rozmowę w przypadku trudności w jej przebiegu (np. prosi o wyjaśnienie, powtórzenie, sprecyzowanie; upewnia się, że rozmówca zrozumiał jego wypowiedź);
- 3) uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia;
- 4) wyraża swoje opinie, pyta o opinie, zgadza się lub nie zgadza się z opiniami;
- 5) wyraża swoje upodobania, intencje i pragnienia, pyta o upodobania, intencje i pragnienia innych osób;
- 6) składa życzenia i gratulacje, odpowiada na życzenia i gratulacje;
- 7) zaprasza i odpowiada na zaproszenie;
- 8) proponuje, przyjmuje i odrzuca propozycje, zachęca; prowadzi proste negocjacje w sytuacjach życia codziennego;
- 9) prosi o radę i udziela rady;
- 10) pyta o pozwolenie, udziela i odmawia pozwolenia;
- 11) ostrzega, nakazuje, zakazuje, instruuje;
- 12) wyraża prośbę oraz zgodę lub odmowę spełnienia prośby;
- 13) wyraża uczucia i emocje (np. radość, smutek, niezadowolony, zdziwienie, nadzieję, obawę)
- 14) stosuje zwroty i formy grzecznościowe.

VII. Uczeń reaguje w formie prostego tekstu pisanego (np. wiadomość, SMS, krótki list prywatny, e-mail, wpis na czacie/forum) w typowych sytuacjach:

- 1) przedstawia siebie i inne osoby;
- 2) nawiązuje kontakty towarzyskie; rozpoczyna, prowadzi i kończy rozmowę (np. podczas rozmowy na czacie);

- 3) uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia (np. wypełnia formularz/ankietę);
- 4) wyraża swoje opinie, pyta o opinie, zgadza się lub nie zgadza się z opiniami;
- 5) wyraża swoje upodobania, intencje i pragnienia, pyta o upodobania, intencje i pragnienia innych osób;
- 6) składa życzenia i gratulacje, odpowiada na życzenia i gratulacje;
- 7) zaprasza i odpowiada na zaproszenie;
- 8) proponuje, przyjmuje i odrzuca propozycje, zachęca; prowadzi proste negocjacje w sytuacjach życia codziennego;
- 9) prosi o radę i udziela rady;
- 10) pyta o pozwolenie, udziela i odmawia pozwolenia;
- 11) ostrzega, nakazuje, zakazuje, instruuje;
- 12) wyraża prośbę oraz zgodę lub odmowę spełnienia prośby;
- 13) wyraża uczucia i emocje (np. radość, smutek, niezadowolenie, zdziwienie, nadzieję, obawę);
- 14) stosuje zwroty i formy grzecznościowe.

VIII. Uczeń przetwarza prosty tekst ustnie lub pisemnie:

- 1) przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje zawarte w materiałach wizualnych audiowizualnych (np. filmach, reklamach); lub (np. wykresach, mapach, symbolach, piktogramach)
- 2) przekazuje w języku obcym nowożytnym lub polskim informacje sformułowane w tym języku obcym;
- 3) przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje sformułowane w języku polskim.

XI. Uczeń posiada:

- 1) podstawową wiedzę o krajach, społeczeństwach i kulturach społeczności, które posługują się danym językiem obcym nowożytnym, oraz o kraju ojczystym, z uwzględnieniem kontekstu lokalnego, europejskiego i globalnego;
- 2) świadomość związku między kulturą własną i obcą oraz wrażliwość międzykulturową.

X. Uczeń dokonuje samooceny i wykorzystuje techniki samodzielnej pracy nad językiem (np. korzystanie ze słownika, poprawianie błędów, prowadzenie notatek, stosowanie mnemotechnik, korzystanie z tekstów kultury w języku obcym nowożytnym).

XI. Uczeń współdziała w grupie (np. w lekcyjnych i pozalekcyjnych językowych pracach projektowych).

XII. Uczeń korzysta ze źródeł informacji w języku obcym nowożytnym (np. z encyklopedii, mediów, instrukcji obsługi), również za pomocą technologii informacyjno- komunikacyjnych.

XIII. Uczeń stosuje strategie komunikacyjne (np. domyślanie się znaczenia wyrazów z kontekstu, identyfikowanie słów kluczy lub internacjonalizmów) i strategie kompensacyjne, w przypadku gdy nie zna lub nie pamięta wyrazu (np. upraszczanie formy wypowiedzi, zastępowanie innym wyrazem, opis, wykorzystywanie środków niewerbalnych).

XVI. Uczeń posiada świadomość językową (np. podobieństw i różnic między językami).

Ic. dla klas 7-8 - drugi język

zgodnie z Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej.

Cele kształcenia – wymagania ogólne

- I. Znajomość środków językowych. Uczeń posługuje się bardzo podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych oraz fonetycznych), umożliwiającym realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie tematów wskazanych w wymaganiach szczegółowych.
- II. Rozumienie wypowiedzi. Uczeń rozumie bardzo proste wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka, a także bardzo proste wypowiedzi pisemne, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.
- III. Tworzenie wypowiedzi. Uczeń samodzielnie formułuje bardzo krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne i pisemne, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.
- IV. Reagowanie na wypowiedzi. Uczeń uczestniczy w rozmowie i w typowych sytuacjach reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej, ustnie lub pisemnie w formie bardzo prostego tekstu, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.

- V. Przetwarzanie wypowiedzi. Uczeń zmienia formę przekazu ustnego lub pisemnego w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

I. Uczeń posługuje się bardzo podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, pozostałych wymagań ogólnych w zakresie następujących tematów: 1) człowiek (np. dane personalne, wygląd zewnętrzny, cechy charakteru, rzeczy osobiste, uczucia i emocje, umiejętności i zainteresowania); 2) miejsce zamieszkania (np. dom i jego okolica, pomieszczenia i wyposażenie domu, prace domowe); 3) edukacja (np. szkoła i jej pomieszczenia, przedmioty nauczania, uczenie się, przybory szkolne, życie szkoły); 4) praca (np. popularne zawody, miejsce pracy); 5) życie prywatne (np. rodzina, znajomi i przyjaciele, czynności życia codziennego, określanie czasu, formy spędzania czasu wolnego, urodziny, święta); 6) żywienie (np. artykuły spożywcze, posiłki, lokale gastronomiczne); 7) zakupy i usługi (np. rodzaje sklepów, towary i ich cechy, sprzedawanie i kupowanie, środki płatnicze, korzystanie z usług); 8) podróżowanie i turystyka (np. środki transportu i korzystanie z nich, orientacja w terenie, hotel, wycieczki); 9) kultura (np. uczestnictwo w kulturze, tradycje i zwyczaje); 10) sport (np. dyscypliny sportu, sprzęt sportowy, obiekty sportowe, uprawianie sportu); 11) zdrowie (np. samopoczucie, choroby, ich objawy i leczenie); 12) świat przyrody (np. pogoda, pory roku, rośliny i zwierzęta, krajobraz).

II. Uczeń rozumie bardzo proste wypowiedzi ustne (np. rozmowy, wiadomości, komunikaty, ogłoszenia) artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka:

- 1) reaguje na polecenia;
- określa główną myśl wypowiedzi;
- 3) określa intencje nadawcy/autora wypowiedzi;
- 4) określa kontekst wypowiedzi (np. czas, miejsce, uczestników);
- 5) znajduje w wypowiedzi określone informacje;
- 6) rozróżnia formalny i nieformalny styl wypowiedzi.

III. Uczeń rozumie bardzo proste wypowiedzi pisemne (np. listy, e-maile, SMS-y, kartki pocztowe, napisy, ulotki, jadłospisy, ogłoszenia, rozkłady jazdy, historyjki obrazkowe z tekstem, teksty narracyjne, wpisy na forach i blogach):

- 1) określa główną myśl tekstu;
- 2) określa intencje nadawcy/autora tekstu;
- 3) określa kontekst wypowiedzi (np. nadawcę, odbiorcę);
- 4) znajduje w tekście określone informacje;
- 5) rozróżnia formalny i nieformalny styl tekstu.

IV. Uczeń tworzy bardzo krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne:

- 1) opisuje ludzi, przedmioty, miejsca i zjawiska;
- 2) opowiada o czynnościach i wydarzeniach z przeszłości i teraźniejszości;
- 3) przedstawia intencje i plany na przyszłość;
- 4) przedstawia upodobania;
- 5) wyraża swoje opinie;
- 6) wyraża uczucia i emocje;
- 7) stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi adekwatnie do sytuacji.

V. Uczeń tworzy bardzo krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi pisemne (np. notatkę, ogłoszenie, zaproszenie, życzenia, wiadomość, SMS, pocztówkę, e-mail, historyjkę, wpis na blogu):

- 1) opisuje ludzi, przedmioty, miejsca i zjawiska;
- 2) opowiada o czynnościach i wydarzeniach z przeszłości i teraźniejszości;
- 3) przedstawia intencje i plany na przyszłość;
- przedstawia upodobania;
- 5) wyraża swoje opinie;
- 6) wyraża uczucia i emocje;
- 7) stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi adekwatnie do sytuacji.

VI. Uczeń reaguje ustnie w typowych sytuacjach:

- 1) przedstawia siebie i inne osoby;
- 2) nawiązuje kontakty towarzyskie; rozpoczyna, prowadzi i kończy rozmowę; podtrzymuje rozmowę w przypadku trudności w jej przebiegu (np. prosi o wyjaśnienie, powtórzenie, sprecyzowanie; upewnia się, że rozmówca zrozumiał jego wypowiedź);
- 3) uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia;
- 4) wyraża swoje opinie, pyta o opinie, zgadza się lub nie zgadza się z opiniami;
- 5) wyraża swoje upodobania, intencje i pragnienia; pyta o upodobania, intencje i pragnienia innych osób;
- 6) składa życzenia, odpowiada na życzenia;
- 7) zaprasza i odpowiada na zaproszenie;
- 8) proponuje, przyjmuje i odrzuca propozycje;
- 9) pyta o pozwolenie, udziela i odmawia pozwolenia;
- 10) nakazuje, zakazuje;
- 11) wyraża prośbę oraz zgodę lub odmowę spełnienia prośby;
- 12) wyraża uczucia i emocje (np. radość, smutek);
- 13) stosuje zwroty i formy grzecznościowe.

VII. Uczeń reaguje w formie bardzo prostego tekstu pisanego (np. wiadomość, SMS, e-mail, wpis na czacie/forum) w typowych sytuacjach:

- 1) przedstawia siebie i inne osoby;
- 2) nawiązuje kontakty towarzyskie; rozpoczyna, prowadzi i kończy rozmowę (np. podczas rozmowy na czacie);
- 3) uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia (np. wypełnia formularz/ankietę);
- 4) wyraża swoje opinie, pyta o opinie, zgadza się lub nie zgadza się z opiniami;
- 5) wyraża swoje upodobania, intencje i pragnienia, pyta o upodobania, intencje i pragnienia innych osób;
- 6) składa życzenia, odpowiada na życzenia;
- 7) zaprasza i odpowiada na zaproszenie;
- 8) proponuje, przyjmuje i odrzuca propozycje;
- 9) pyta o pozwolenie, udziela i odmawia pozwolenia;
- 10) nakazuje, zakazuje;
- 11) wyraża prośbę oraz zgodę lub odmowę spełnienia prośby;
- 12) wyraża uczucia i emocje (np. radość, smutek);
- 13) stosuje zwroty i formy grzecznościowe.

VIII. Uczeń przetwarza bardzo prosty tekst ustnie lub pisemnie:

- 1) przekazuje w języku obcym nowożytnym podstawowe informacje zawarte w materiałach audiowizualnych (np. filmach, reklamach);
- 2) przekazuje w języku obcym nowożytnym lub polskim informacje sformułowane w tym języku obcym;
- 3) przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje sformułowane w języku polskim. wizualnych (np. mapach, symbolach, piktogramach) lub

IX. Uczeń posiada:

- 1) podstawową wiedzę o krajach, społeczeństwach i kulturach społeczności, które posługują się danym językiem obcym nowożytnym, oraz o kraju ojczystym, z uwzględnieniem kontekstu lokalnego, europejskiego i globalnego;
- 2) świadomość związku między kulturą własną i obcą oraz wrażliwość międzykulturową.

X. Uczeń dokonuje samooceny i wykorzystuje techniki samodzielnej pracy nad językiem (np. korzystanie ze słownika, poprawianie błędów, prowadzenie notatek, stosowanie mnemotechnik, korzystanie z tekstów kultury w języku obcym nowożytnym).

XI. Uczeń współdziała w grupie (np. w lekcyjnych i pozalekcyjnych językowych pracach projektowych). **XII. Uczeń korzysta ze źródeł informacji w języku obcym nowożytnym** (np. z encyklopedii, mediów), również za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnych.

XIII. Uczeń stosuje strategie komunikacyjne (np. domyślanie się znaczenia wyrazów z kontekstu, kompensacyjne, w przypadku gdy nie zna lub nie pamięta wyrazu (np. upraszczanie formy wypowiedzi, wykorzystywanie środków niewerbalnych). identyfikowanie słów kluczy lub internacjonalizmów) i strategie I.

XIV. Uczeń posiada świadomość językową (np. podobieństw i różnic między językami).

II. Podręczniki i program nauczania

Podręczniki i programy nauczania języków obcych zgodne są ze Szkolnym Zestawem Podręczników i Programów Szkoły Podstawowej nr 6 im Orla Białego w Szczytnie na dany rok szkolny.

III. Narzędzia pomiaru osiągnięć uczniów

Ocenie z języka obcego podlega:

- praca na lekcji (aktywne uczestnictwo w zajęciach, samodzielność , umiejętność pracy w grupie)
- wypowiedzi ustne (piosenki, mini dialogi, wierszyki), pisemne (wpisywanie nazw, liter, pisanie krótkich dialogów, monologów, listów, e-mail innych form zgodnych z podstawą programową danego etapu edukacyjnego)
- prace domowe
- estetyka zeszytu przedmiotowego i zeszytu ćwiczeń
- przygotowanie materiałów pomocniczych,
- prace projektowe - prace wykonane w grupach lub samodzielnie na dany temat.
- udział w konkursach,
- prace klasowe
- kartkówki
- indywidualne osiągnięcia ucznia

IV. Obszary aktywności ucznia oceniane na lekcjach. Kryteria ocen.

Dla klas 1-3

Każdy uczeń oceniany będzie w zakresie:

- praca na lekcji (aktywne uczestnictwo w zajęciach, samodzielność , umiejętność pracy w grupie)
- wypowiedzi ustne (piosenki, mini dialogi, wierszyki), pisemne (wpisywanie nazw, liter, pisanie krótkich dialogów, monologów itp.)
- prace domowe
- estetyka zeszytu przedmiotowego i zeszytu ćwiczeń
- przygotowanie materiałów pomocniczych,
- prace projektowe - prace wykonane w grupach lub samodzielnie na dany temat.
- udział w konkursach,
- prace klasowe

Sposób przeliczania liczby punktów uzyskanych z prac klasowych na ocenę szkolną:

super	100% - 96%
wspaniale	95% - 86%
dobrze	85%-73%
popracuj	72% -50%
slabo	49% -30%
niezadowolająco	29% i poniżej

Praca na lekcji, aktywność, praca w grupach, kreatywność, praca domowa, praca w grupie może być wyrażona oceną w postaci symbolu graficznego tj. +,- , naklejka, pieczętka, rysunek. Suma 5 pozytywnych symboli graficznych oceniona będzie oceną celującą. Suma 5 negatywnych symboli graficznych oceniona będzie oceną niedostateczną.

Uczeń oceniany jest w następującej skali:**Super – 6p.**

1. Posiadał wiedzę i umiejętności ujęte w podstawie programowej i programie języka obcego w danej klasie
2. Samodzielnie i twórczo rozwija swoje uzdolnienia
3. Biegłe posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych,
4. proponuje rozwiązania nietypowe
5. Pracuje systematycznie oraz z dużym zaangażowaniem na każdej lekcji i w domu
6. osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach przedmiotowych, kwalifikując się do finałów na szczeblu krajowym, lub posiada inne sukcesy i osiągnięcia

Wspaniale – 5p.

Uczeń:

- Opanował pełny zakres wiadomości przewidziany programem nauczania języka obcego w danej klasie
- Sprawnie posługuje się zdobytymi wiadomościami
- Samodzielnie rozwiązuje problemy teoretyczne i praktyczne ujęte programem nauczania
- Wykazuje się aktywną postawą w czasie lekcji

Dobrze – 4p.

Uczeń:

- Pracuje systematycznie na każdej lekcji i w domu
- Opanował w stopniu zadowalającym zakres wiadomości przewidziany programem nauczania języka obcego w danej klasie
- Poprawnie posługuje się zdobytymi wiadomościami
- Umie rozwiązywać typowe zadania i problemy
- Jest aktywny w czasie lekcji

Popracuj – 3p.

Uczeń:

- Opanował podstawowe elementy wiadomości programowych pozwalające mu na zrozumienie najważniejszych zagadnień przewidzianych w programie nauczania języka obcego w danej klasie
- Umie zastosować zdobyte wiadomości w sytuacjach typowych, według poznanego wzorca
- W czasie lekcji wykazuje się aktywnością w stopniu zadowalającym

Słabo – 2p.

Uczeń:

- Ma braki w opanowaniu podstawy programowej, ale braki te nie przekraczają możliwości uzyskania przez ucznia podstawowej wiedzy w ciągu dalszej nauki
- Wykonuje zadania teoretyczne i praktyczne o niewielkim stopniu trudności

Niezadowolająco – 1p.

Uczeń:

- Nie opanował podstawowych wiadomości określonych w podstawie programowej a braki te uniemożliwiają mu dalsze zdobywanie wiedzy w zakresie tego przedmiotu
- Nie umie wykonać zadań o niewielkim stopniu trudności, nawet z pomocą nauczyciela
- Nie odrabia prac domowych
- Nie prowadzi notatek

Dla klas 4-8

Każdy uczeń oceniany będzie w zakresie:

- czytanie ze zrozumieniem
- słuchanie
- znajomość środków i funkcji językowych
- tworzenie wypowiedzi ustnych i pisemnych
- postawa wobec języka obcego (tj. zaangażowanie, aktywność ucznia oraz sposób realizacji zadań dodatkowych)

- leksyka
- wymowa
- praca zespołowa

Kryteria ocen:

Uczeń oceniany jest w skali od 1 do 6

- 1- niedosteczna
- 2 - dopuszczająca
- 3 - dosteczna
- 4 - dobra
- 5 – bardzo dobra
- 6 - celująca

Sposób przeliczania liczby punktów uzyskanych z prac klasowych na ocenę szkolną:

celująca	100% - 96%
bardzo dobra	95% - 86%
dobra	85%-73%
dostateczna	72% -50%
dopuszczająca	49% -30%
niedostateczna	29% i poniżej

Praca na lekcji, aktywność, praca w grupach, kreatywność, praca domowa, praca w grupie może być wyrażona oceną w postaci symbolu graficznego tj. +, - , naklejka, pieczętka, rysunek. Suma 5 pozytywnych symboli graficznych oceniona będzie oceną celującą. Suma 5 negatywnych symboli graficznych oceniona będzie oceną niedostateczną.

Celujący – 6

Uczeń:

- Posiadał wiedzę i umiejętności ujęte w podstawie programowej i programie języka obcego w danej klasie
- Samodzielnie i twórczo rozwija swoje uzdolnienia
- Biegłe posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych,
- proponuje rozwiązania nietypowe
- Pracuje systematycznie oraz z dużym zaangażowaniem na każdej lekcji i w domu
- osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach przedmiotowych, kwalifikując się do finałów na szczeblu krajowym, lub posiada inne sukcesy i osiągnięcia

Bardzo dobry – 5

Uczeń:

- Opanował pełny zakres wiedzy i umiejętności określonych w podstawie programowej oraz programie nauczania języka obcego w danej klasie
- Sprawnie posługuje się zdobytymi wiadomościami
- Samodzielnie rozwiązuje problemy teoretyczne i praktyczne ujęte programem nauczania
- potrafi zastosować posiadaną wiedzę do rozwiązywania zadań i problemów w nowych sytuacjach;
- Wykazuje się aktywną postawą w czasie lekcji

Dobry – 4

Uczeń:

- Pracuje systematycznie na każdej lekcji i w domu
- opanował większość wymaganych treści i umiejętności wynikających z podstawy programowej w pełni wiadomości określonych w podstawie programowej i programu nauczania języka obcego
- poprawnie stosuje wiadomości, rozwiązuje (wykonuje) samodzielnie typowe zadania teoretyczne lub praktyczne.
- Samodzielnie rozwiązuje typowe zadania i problemy

- Jest aktywny w czasie lekcji

Dostateczny – 3

Uczeń:

- opanował wiadomości i umiejętności określone programem na poziomie treści zawartych w podstawie programowej;
- rozwiązuje (wykonuje) typowe zadania teoretyczne lub praktyczne o średnim stopniu trudności, według poznanego wzorca
- W czasie lekcji wykazuje się aktywnością w stopniu zadowalającym

Dopuszczający – 2

Uczeń:

- ma trudności z opanowaniem zagadnień ujętych w podstawie programowej, ale braki te nie przekreślają możliwości uzyskania przez ucznia podstawowej wiedzy w ciągu dalszej nauki
- rozwiązuje (wykonuje) zadania teoretyczne i praktyczne typowe o niewielkim stopniu trudności.

Niedostateczny – 1

Uczeń:

- Nie opanował podstawowych wiadomości określonych w podstawie programowej a braki te uniemożliwiają mu dalsze zdobywanie wiedzy w zakresie tego przedmiotu
- Nie jest w stanie wykonać zadań o niewielkim stopniu trudności, nawet z pomocą nauczyciela
- prace domowe drabia sporadycznie
- *Nie prowadzi zeszytu*

Pozostałe zagadnienia reguluje § 116 Statutu Szkoły.

V. Sposób wystawiania oceny śródrocznej lub rocznej

Ocena śródroczna i roczna wystawiane są na podstawie oceniania sumującego z uwzględnieniem elementów oceniania kształtującego w ocenianiu bieżącym.

Pozostałe zagadnienia regulują § 117 i § 121 Statutu Szkoły.

Ocenianie kształtujące (OK)

Ocena kształtująca jest stosowana w procesie uczenia się na etapie poznawania nowych wiadomości, nabywania umiejętności i sprawdzania osiągnięć. Jest wyrażana w postaci informacji zwrotnej, opisowej, w formie ustnej lub pisemnej (bez oceny w stopniu) i nie ma wpływu na ocenę sumującą. Może mieć formę samooceny lub oceny koleżeńskiej. Ocenie kształtującej mogą podlegać: wypowiedź ustna, kartkówka, sprawdzian, praca kontrolna i inne formy pracy ucznia. **Elementami oceniania kształtującego są:**

Cele lekcji:

- Nauczyciel określa cele lekcji i formułuje je w języku zrozumiałym dla ucznia (na każdej lekcji).
- Sprawdza, czy uczniowie rozumieją cele (na początku zajęć) i czy zostały osiągnięte (pod koniec zajęć).
- Uczniowie mogą uczestniczyć w ich formułowaniu.

Wymagania, zwane także „NaCoBeZu”:

- Są to kryteria osiągania celów (również oceny), czyli na co będziemy zwracać uwagę?
- Formułowane są na podstawie celów.
- Informują ucznia o tym, co nauczyciel będzie sprawdzał i oceniał.
- Są dopasowywane do możliwości klasy i wymogów konkretnego zadania.

- „NaCoBeZu” jest obowiązkowe dla prac kontrolnych i sprawdzianów, może być również formułowane do lekcji, prac domowych projektów i innych aktywności ucznia.

VI. Praca z uczniem ze szczególnymi potrzebami edukacyjnymi

Nauczyciel dostosowuje wymagania edukacyjne na podstawie pisemnej opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym poradni specjalistycznej do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia, u którego stwierdzono zaburzenia i odchylenia rozwojowe lub specyficzne trudności w uczeniu się, uniemożliwiające sprostanie tym wymaganiom.

W przypadku ucznia posiadającego orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania dostosowanie wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia może nastąpić na podstawie tego orzeczenia.

Zasady dostosowywania wymagań edukacyjnych do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów

Podstawy prawne:

Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty (*Dz. U. z 2015 r., poz. 357*).

Rozporządzenie MEN z dnia 10 czerwca 2015 r. w sprawie szczegółowych warunków oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych. (*Dz. U. z 2015 r., poz. 843*)

1. Uczeń z dysleksją

1) Dyskalkulia, czyli trudności w liczeniu

Oceniamy przede wszystkim tok rozumowania, a nie techniczną stronę liczenia. Uczeń ma, bowiem skłonność do przestawiania kolejności cyfr w liczbie i przez to jej zapis jest błędny. Zły wynik końcowy wcale nie świadczy o tym, że dziecko nie rozumie zagadnienia. Dostosowanie wymagań będzie, więc dotyczyło tylko formy sprawdzenia wiedzy poprzez koncentrację na prześledzeniu toku rozumowania w danym zadaniu i jeśli jest on poprawny -wystawienie uczniowi oceny pozytywnej.

2) Dysgrafia, czyli brzydkie, nieczytelne pismo

Dostosowanie wymagań będzie dotyczyło formy sprawdzania wiedzy, a nie treści. Wymagania merytoryczne, co do oceny pracy pisemnej powinny być ogólne, takie same, jak dla innych uczniów, natomiast sprawdzenie pracy może być niekonwencjonalne. Np., jeśli nauczyciel nie może przeczytać pracy ucznia, może go poprosić, aby uczynił to sam lub przepytac ustnie z tego zakresu materiału. Może też skłaniać ucznia do pisania drukowanymi literami lub na komputerze.

3) Dysortografia, czyli trudności z poprawną pisownią pod względem ortograficznym, fonetycznym, interpunkcyjnym

Dostosowanie wymagań znowu dotyczy głównie formy sprawdzania i oceniania wiedzy z tego zakresu. Zamiast klasycznych dyktand można robić sprawdziany polegające na uzasadnianiu pisowni wyrazów, odwołując się do znajomości zasad ortograficznych oceniać odrębnie merytoryczną stronę pracy i odrębnie poprawność pisowni, nie wpisując tej drugiej oceny do dziennika. W żadnym wypadku dysortografia nie uprawnia do zwolnienia ucznia z nauki ortografii i gramatyki.

2. Ogólne zasady postępowania z uczniem z dysleksją rozwojową

- 1) Unikać głośnego odpytywania z czytania przy całej klasie; wskazówka ta dotyczy przede wszystkim dzieci młodszych. Jeśli nauczycielowi dla oceny umiejętności ucznia niezbędne jest głośne czytanie, należy przeprowadzić je na przerwie, po zakończeniu lekcji.

- 2) Ograniczać czytanie obszernych lektur do rozdziałów istotnych ze względu na omawianą tematykę, akceptować korzystanie z nagrań fonicznych, w wyjątkowych przypadkach z ekranizacji, jako uzupełnienia samodzielnie przeczytanych rozdziałów.
- 3) Kontrolować stopień zrozumienia samodzielnie przeczytanych przez ucznia poleceń, szczególnie podczas sprawdzianów (wolne tempo czytania, słabe rozumienie jednorazowo przeczytanego tekstu może uniemożliwić wykazanie się wiedzą z danego materiału).
- 4) Ze względu na wolne tempo czytania lub/i pisania zmniejszyć ilość zadań (poleceń) do wykonania w przewidzianym dla całej klasy czasie lub wydłużyć czas pracy dziecka. Formy te należy stosować zamiennie – uczeń pozostawiony w klasie dłużej niż rówieśnicy, narażony na komentarze z ich strony sam znacznie rezygnować z dodatkowego czasu.
- 5) Ograniczać teksty do czytania i pisania na lekcji do niezbędnych notatek, których nie ma w podręczniku; jeśli to możliwe dać dziecku gotową notatkę do wklejenia. Zalecenie to jest szczególnie istotne w przypadku dzieci małych lub starszych, u których stwierdzono dysgrafię.
- 6) Pisemne sprawdziany powinny ograniczać się do sprawdzanych wiadomości, wskazane jest, zatem stosowanie testów wyboru, zdań niedokończonych, tekstów z lukami – pozwoli to uczniowi skoncentrować się na kontrolowanej tematyce, a nie na poprawności pisania.
- 7) Wskazane jest preferowanie wypowiedzi ustnych. Sprawdzanie wiadomości powinno odbywać się często i dotyczyć krótszych partii materiału. Pytania kierowane do ucznia powinny być precyzyjne.
- 8) W przedmiotach ścisłych podczas wykonywania ścisłych operacji wymagających wielokrotnych przekształceń, należy umożliwić dziecku ustne skomentowanie wykonywanych działań. W ocenie pracy ucznia wskazane jest uwzględnienie poprawności toku rozumowania, a nie tylko prawidłowości wyniku końcowego. W przypadku prac pisemnych z przedmiotów ścisłych i im pokrewnych, nauczyciel powinien zwrócić uwagę na graficzne rozplanowanie sprawdzianów – pod treścią zadania powinno być wolne miejsce na rozwiązanie. Pozwoli to uniknąć niepotrzebnych pomyłek przy przepisywaniu zadań na inną stronę np. gubienia, mylenia znaków, cyfr, symboli, tak charakterystycznych dla dzieci z dysleksją. Materiał programowy wymagający znajomości wielu wzorów, symboli, przekształceń można podzielić na mniejsze partie. Tam, gdzie jest taka możliwość, pozwolić na korzystanie z gotowych wzorów, tablic itp.
- 9) Unikać wyrywania do odpowiedzi. Jeśli to możliwe uprzedzić ucznia (na przerwie lub na początku lekcji), że będzie dzisiaj pytany. W ten sposób umożliwiamy dziecku przypomnienie wiadomości, skoncentrowaniu się, a także opanowanie zapięcia emocjonalnego często blokującego wypowiedź.
- 10) Dobrze jest posadzić dziecko blisko nauczyciela, dzięki temu zwiększy się jego koncentracja uwagi, ograniczeniu ulegnie ilość bodźców rozpraszających, wzrośnie bezpośrednia kontrola nauczyciela, bliskość tablicy pozwoli zmniejszyć ilość błędów przy przepisywaniu.
- 11) Złagodzić kryteria wymagań z języków obcych. Uczni mający problemy z opanowaniem ojczystego języka prawie zawsze ma trudności z mówieniem, rozumieniem, czytaniem i pisanem w języku obcym.
- 12) Podczas oceny prac pisemnych nie uwzględniać poprawności ortograficznej lub oceniać ją opisowo. Należałoby pozwolić uczniom na korzystanie ze słowników ortograficznych podczas pisania wypracowań, prac klasowych. Postępy w zakresie ortografii sprawdzać za pomocą dyktand z komentarzem, okienkiem ortograficznym, pisanie z pamięci. Zakres sprawdzianu powinien obejmować jeden rodzaj trudność ortograficznych - umożliwi to skoncentrowanie się na zagadnieniu, tym samym zmniejszając ilość błędów i dając poczucie sukcesu.

- 13) W przypadku ucznia z dysgrafią wskazane jest akceptowanie pisma drukowanego, pisma na maszynie, komputerze, zwłaszcza prac obszernych (wypracowań, referatów). Nie należy również oceniać estetyki pisma, np. w zeszytach. Jeśli pismo dziecka jest trudne do odczytania, można zamienić pracę pisemną na wypowiedź ustną.
- 14) Nauczyciel powinien znać dobrze specyfikę problemu dysleksji, dysortografii i dysgrafii, ponieważ umożliwi mu to rozumienie problemów dziecka i sprzeczności, np. między dobrą znajomością faktów historycznych a trudnościami z ich chronologicznym uporządkowaniem, wiedzą z zakresu geografii a niemożnością zorientowania się na mapie, wielokrotnego przepisywania tego samego tekstu w ramach poprawy pracy klasowej a popełniania podczas przepisywania coraz to nowych błędów, czytania wielu książek a popełniania błędów ortograficznych w często powtarzających się wyrazach, ładnego przepisywania kilkunastu linijek a bazgrania w dalszej części kartki zeszytu, dobrego słuchu muzycznego a niemożnością nauczenia się czytania nut, itp.

3. Uczeń ze sprawnością intelektualną niższą od przeciętnej

- 1) W przypadku tych dzieci konieczne jest dostosowanie zarówno w zakresie formy, jak i treści wymagań. A więc przede wszystkim w tej grupie możemy mówić o obniżeniu wymagań. Pamiętać jednak należy, że obniżenie kryteriów jakościowych nie może zejść poniżej podstawy programowej;
- 2) Dzieci z inteligencją ogólną niższą od przeciętnej, czyli tzw. mało zdolne nie zawsze mają zaburzone te same funkcje psychiczne. Tak, więc w tej grupie są dzieci z różnymi zaburzeniami, niekiedy mieszanymi. Generalnie jednak charakterystyczne dla nich są:
 - a) zaburzenia myślenia słowno - pojęciowego, a więc tego, na którym przede wszystkim bazuje nauka szkolna,
 - b) mała samodzielność w myśleniu,
 - c) wolniejsze tempo pracy i uczenia się,
 - d) trudności w koncentracji uwagi przez dłuższy czas;
- 3) Ze względu na powyższe cechy konieczne jest wobec tych dzieci zastosowanie metod ułatwiających im opanowanie materiału;
- 4) Zmiany jakościowe w zakresie wymagań programowych powinny być takie, aby w przyszłości pozwalały tym dzieciom na opanowanie wymagań zasadniczej szkoły zawodowej ogólnodostępnej;
- 6) Wymagania, co do formy dostosowania wymagań mogą obejmować między innymi:
 - a) omawianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności;
 - b) pozostawiania więcej czasu na jego utrwalenie;
 - c) podawanie poleceń w prostszej formie;
 - d) unikanie trudnych, czy bardzo abstrakcyjnych pojęć;
 - e) częste odwoływanie się do konkretnego, przykładu;
 - f) unikanie pytań problemowych, przekrojowych;
 - g) wolniejsze tempo pracy;
 - h) szerokie stosowanie zasady pogłębłości;
 - i) odrębne instruowanie dzieci;
 - j) zadawanie do domu tyle, ile dziecko jest w stanie wykonać samodzielnie.

4. Ocenianie uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

Bardzo ważne jest przestrzeganie etycznych zasad oceniania, z których pierwszorzędnymi są: jednakowa życzliwość wobec wszystkich uczniów oraz ocenianie sukcesów, a nie porażek ucznia. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć ucznia powinno pomóc mu poznać siebie, określić swoje ideały, podjąć adekwatne działania dla własnego rozwoju. Jeśli dostosujemy wymagania edukacyjne do indywidualnych potrzeb ucznia, pod względem formy (tam, gdzie to wystarcza) lub formy i treści (tam, gdzie jest to konieczne) uwzględniając także wkład pracy dziecka to zawsze ocenimy ucznia pozytywnie. W stosunku do dzieci o obniżonych możliwościach intelektualnych, zalecenie

o dostosowaniu wymagań daje nauczycielowi jeszcze jedną możliwość. Jeśli na koniec semestru grozi uczniowi ocena niedostateczna, a inne względy przemawiają za promowaniem, zalecenie o obniżeniu wymagań pozwala na postawienie oceny dopuszczającej. Zalecenia tego jednak nie należy traktować, jako równorzędnego z nakazem promowania. O tym decyduje, bowiem rada pedagogiczna, po uwzględnieniu różnych kryteriów składających się na tą decyzję.

JĘZYKI OBCE

1) symptomy trudności:

- trudności z zapamiętaniem słówek, struktur gramatycznych,
- problemy z budowaniem wypowiedzi ustnych,
- trudności z rozumieniem i zapamiętywaniem tekstu mówionego lub nagranego na taśmę,
- problemy z odróżnianiem słów podobnie brzmiących,
- błędy w pisaniu- trudności z odróżnianiem wyrazów podobnych- gubienie drobnych elementów graficznych, opuszczanie i przestawianie liter,
- trudności z poprawnym pisaniem, pomimo dobrych wypowiedzi ustnych,
- kłopoty z zapisem wyrazów w poprawnej formie gramatycznej,
- gubienie drobnych elementów graficznych, opuszczanie i przestawianie liter,
- trudności z poprawnym pisaniem, pomimo dobrych wypowiedzi ustnych,
- kłopoty z zapisem wyrazów w poprawnej formie gramatycznej.

2) Formy, metody, sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych:

- a) dawać łatwiejsze zadania,
- b) nie wrywać do natychmiastowej odpowiedzi, dawać więcej czasu na zastanowienie się i przypomnienie słówek, zwrotów,
- c) dawać więcej czasu na opanowanie określonego zestawu słówek,
- d) w fazie prezentacji leksyki zwolnić tempo wypowiadanych słów i zwrotów, a nawet wypowiadać je przesadnie poprawnie,
- e) można pozwolić na korzystanie z dyktafonu podczas lekcji,
- f) obce wyrazy objaśniać za pomocą polskiego odpowiednika, w formie opisowej, podania synonimu, antonimu, obrazka, tworzenia związku z nowym wyrazem w zapamiętywaniu pisowni stosować wyobrażanie wyrazu, literowanie, pisanie palcem na ławce, pisanie ze zróżnicowaniem kolorystycznym liter,
- g) przy odczytywaniu tekstu przez nauczyciela pozwalać na korzystanie z podręcznika,
- h) w nauczaniu gramatyki można stosować algorytmy w postaci graficznej wykresów, tabeli, rysunków),
- i) podczas prezentacji materiału zestawiać zjawiska gramatyczne języka polskiego ze zjawiskami gramatycznymi charakterystycznymi dla języka obcego,
- j) prowadzić rozmówki na tematy dotyczące uczniów,
- k) dawać więcej czasu na wypowiedzi ustne i prace pisemne,
- l) liberalnie oceniać poprawność ortograficzną i graficzną pisma,
- m) oceniać za wiedzę i wysiłek włożony w opanowanie języka, kłaść większy nacisk na wypowiedzi ustne.

VII. Zasady poprawiania ocen

Uczeń może poprawić ocenę w terminie do dwóch tygodni od jej otrzymania lub w terminie ustalonym przez nauczyciela. Przy poprawianiu oceny obowiązuje zakres materiału, jaki obowiązywał w dniu pisania sprawdzianu, kartkówki lub odpowiedzi ustnej.

VIII. Sposoby gromadzenia informacji o osiągnięciach uczniów

Ocenione kompleksowo sprawdziany wiadomości i prace klasowe przechowywane są przez nauczycieli do końca danego roku szkolnego, a ocenione krótkie sprawdziany do końca semestru.

IX. Sposób uzasadniania ocen bieżących, śródrocznych i rocznych

Nauczyciel uzasadnia słownie lub pisemnie każdą bieżącą ocenę szkolną poprzez wskazanie, co uczeń robi dobrze, co i jak wymaga poprawy oraz jak powinien dalej się uczyć.

- Szczegółowe wymagania z przedmiotu w zakresie wiadomości i umiejętności są uczniom i rodzicom przedstawiane na początku roku szkolnego oraz bieżąco na lekcjach.
- Każda ocena jest jawna i uzasadniana. Uczeń dostaje pełną informację o swoich mocnych jak i słabych stronach.
- Oceny podawane są uczniom do wiadomości i na bieżąco odnotowywane w dzienniku, zeszytach oraz zeszytach ćwiczeń. Oceny z odpowiedzi ustnej, jak również inne spostrzeżenia dotyczące postępów edukacyjnych ucznia mogą być wpisywane do zeszytu przedmiotowego, jako informacja dla rodziców (prawnych opiekunów)
- Indywidualne rozmowy z rodzicami są możliwe po uprzednim ustaleniu terminu spotkania z nauczycielem oraz podczas zebrań rodzicielskich